

„RYTOJUS“

Semanario de los Obreros Lituanos
en la Argentina.
A. Tamošiūnas, Casilla de Correo N° 15.
Sucursal 15-B — Buenos Aires

RYTOJUS

„RYTOJUS“

Lietuvių Darbininkų Sąjaitraštis
Argentinoj.
A. Tamošiūnas, Casilla de Correo N° 15.
Sucursal 15-B — Buenos Aires.

2 (184) N. VI metai.

Laikraščio kaina metams \$ 5⁰⁰, pusei — \$ 3⁰⁰, trims mėn. \$ 1.50⁰⁰; užsieny 2.50 doleriai; kaina atsk. numerio 10 c.

1932 m., kovo (Marzo) 19 d.

VISKO PO BISKI.

11 d. vasario Broklino mieste, revoliuciniai darbininkai suruošė masinį teismą prieš renegetus, Pruseiką, Butkų ir jo pagalbininkus organizacijų ardytojus ir išdų grobius. Kaltinamieji buvo išanksto pakviesti, bet nei vienas nedrįso atteiti ant kaltinamojo suolo, prieš darbininkų teismą.

Teisme dalyvavo apie 700 lietuvių darbininkų. Teismas tęsėsi gana įdomiai, buvo apklausiama visa eilė liudininkų, kurie kuokiškiausią parodė, kad renegetai ardė organizacijas, vogė organizacijų pinigų ir dirba fašistų naudai.

Masinis darbininkų teismas rado kaltais visus kaltinamuosius ir išnešė tam tikrą nuosprendį pasmergdami juos.

* * *

Opportunistas Puseika ir ko. per savo šlamštą „N. G.“ pradėjo naujas provokacijas skleist, buk drg. Migara iš Sovietų Sąjungos parvežė pinigų „Laisvei“ ir visam lietuvių revoliuciniam judėjimui Amerikoje. Tai baurus melas. Puseika ir ko. tuo nori valdžiai parodyti, kad „L.“ ir visos lietuvių revoliucinis judėjimas varomas už sovietų pinigų todėl reikia uždaryti „Laisvę“ ir sustiprinti persekiojamą revoliucinių darbininkų.

* * *

„Laisvės“ pajininkų metinis suvažiavimas, kuris įvyko vasario mėn. 14 d. Praėjo su dar negirdėta revoliuciniu ūpu. „L.“ suvažiavimas pasisakė už vedamą Komunistų Partijos liniją, ir griežtai pasmerkė Pruseikos ir ko. skleidžiamus biauriausios rūšies melus.

Suvažiavime oportunistai atrodė labai mizerni, nes niekas jiems nepritarė ir jų oportunisticiniai pasiūlymai buvo atmesti. Bet šitas dar nereiškia, kad nėra pavojaus iš oportunistų pusės.

* * *

Nortamerikiečiai, oportunistams ragus šiek tiek aplaužė, bet dar daug turi dirbti, kad juos galutinai apgalėtų.

Bet mes argentiniečiai, galima sakyti, nevedame kovos su oportunistais, dar pas mus „senų kovotojų“ užtektinai, kurie čiaukė: — „Rytojus“ išėjo perkairus. Jie toliau drožia: — jeigu norime pasidaryti ir turėti gerą laikraštį, turime jame rašyti taip, kad visiems patiktų (suprask oportunistams) ir turime neužgauti dabartinės Justo valdžios, nes jis gal uždaryti „Rytoją“.

Tai šitaip užgiedojo mūsų „kovotojai“ pamatę pirmą N. „Rytoją“. Jie pasiskubino paduoti „receptą“, kad apsagojus „Rytoją“. O jų „receptas“ jau senai visoms žinomas. Rašyti, kad visiems patiktų, neužgauti valdžios ir t. t.

* * *

O tai šitokio „R.“ nori oportunistai, kad su juo apgaudinėti darbininkus, kad per „R.“ girti dabartinę valdžią, kurios priešakyje stovi Justo, kuris yra vienas iš geriausių agentų Nort Amerikos imperialistų, ir kuri s darbininkų klasei duoda; badą, skurdą ir jos geriausius draugus laiko kalėjimuos. Ne „R.“ šito nedarys, Jis („R.“) nurodė ir nurodys darbininkams tikrą kovos kelią. Pasakė ir pasakys kas yra dabartinė valdžia, ką ji davė ir duos darbininkų masėms.

* * *

Mūsų „kovotojams“ „R.“ perkaltus todėl, kad jie susidėjo su Br. Švedu, Kiauga ir kt.

Mes argentiniečiai turime su kru-

VISI I GATVĘ 20 d. KOVO.

Kovo 20 diena yra bedarbių kovos diena. 20 dieną kovo viso pasaulio darbininkai išeina į gatves ir reikalauja iš valdančiosios klasės darbo ir duonos.

40 milijonų bedarbių, tai skaitlinė kuri šiandien kenčia badą, skurdą ir šaltį, nes bedarbių šeimos išmetamos į gatves. Kapitalistinėse šalyse nei jokia valdžia nesirūpina bedarbių likimu, nežūrint kokia valdžia būtų ir kaip ji žadėtų bedarbius aprūpinti. Yra valstybių kurių valdžios priskyje stovi socialfašistai, kurie taip daug žada bedarbiams, raminami ir norėdami atitraukti juos nuo tiesioginės kovos už apdraudimą bedarbių, valdžios ir samdytojų lėšomis. Mums buvo jau daug progų pamatyti ir jau pamatėme, kad išskirus dar didesnio nedarbo, bado, skurdo, mažesnių algų nedavė nieko daugiau darbininkų klasei ir neduos, nes jiems tas nerūpi. Socialfašistams rūpi buržuazijos reikalai, ką puikliausia matome Vokietijoje, kur socialfašistai stovėdami prie valdžios vairo daro „taupymą“ atimdami paskutinę pašalpą iš bedarbių, tai yra palikdami penkis milijonus bedarbių be duonos kasnio ir varžydami darbininkų teises organizuotis, kad kovojus prieš algų numušimą ir už geresnės darbo sąlygas.

Argentinoj dalykai ir nekitoki. Jeigu mes pažvelgsime kelis metus atgal, tai pamatysime kad prieš kiekvienus rinkimus prezidento girdime: — naujoji valdžia aprūpins bedarbius ir jų šeimas, nereikės daugiau kęsti bado, tik laikykites ramiai iki susitvarkys valdžia.

Šitaip buvino prieš Irigozeno ir kitų rinkimus, o dar smarkiau apie tai užgiedojo militar - fašistinė Uriburu valdžia. Bet kas iš to viso buvo? Ar aprūpino bedarbius ir nereikėjo jiems kęsti bado?

Po Uriburu pažadų bedarbiai gavo tą patį ką ir po Irigozeno: dar didesnę bedarbę ir badą, nes užsidarinėjo daugybė dirbtuvių, sumažėjo darbininkų skaičių, tuo pačiu sykiu pailgom darbo valandas dirbantiems ir t. t. Už kiekvieną menkiausią bedarbių sujudimą prieš bado diktatorių, bedarbiai buvo mušami ir grūdami į kalėjimus. Išskirus šitą, bedarbiai negavo nieko daugiau iš Uriburu valdžios.

Dabartinė Justo valdžia pasirodė vėl su tais apgavimo pažadais, žada duoti darbo, panaikinti badą ir visas skriaudas. Kad geriaus išgirstų ir patikėtų jo žodžiais jis (Justo) buvo nuvažiavęs pas Naujojo Uosto bedarbius ir pasakė apgivingą ir senai žinoma prakalbą, kurios turinys buvo tas pats kaip Uriburu prakalbos, kad atitraukus darbininkus nuo kovos už tos dienos reikalavimus. Justo neduos nei darbo, nei jokios paramos bedarbiams, jis duos dar kelis kartus didesnę bedarbę ir badą, nes krizis auga visu smargumu, kuri nesulaikys joki Justai, nei radikalai.

Krizį gali sulaikyti ir panaikyti vien tik proletariatas paėmęs valdžią į savo rankas. Tą puikiai matome Sovietų Sąjungoj, kur proletariatas valdžią turi savo rankose, tenai nėra krizio, nei bedarbės, nei bado, nei išnaudojimo. Ten proletariatas kuria Socializmą su didžiausiu entuziazmu, kad pavijus ir pralenkus visas kapitalistines šalis. Penkmetinį planą įvykdys per keturis metus. Žemės kolektyvizacija varoma su didžiausiu smarkumu, tūkstančiai vargūnų ir vidutinių valstiečių eina į kolektyvus, kur su moderniausiu rūšių mašinos dirba žemę. Mokslas varomas irgi negirdėtu smarkumu, nes darbininkų ir valstiečių masėms prieinamas kuogeriausiai. Tai šitokia padėtis trumpai sakant proletariato tėvynėj S. S. R. S.

20 diena kovo turi būti tampa priari surišta su kova prieš imperialistinius karus už apiginimą Sov. Sąjungos. Nes karas yra šios dienos klausimas. Karo ir S. S. R. S. apgyimui klausimo atidėjimas ant toliau būtų parama imperializmui ir viso pasaulio kapitalizmui. Kova prieš karą turi but vedama visu smarkumu; turime aiškinti darbininkams grobuoniški imperializmo planus, apie tai, kad jie nori sutriuškinti proletariato tėvynę S. S. R. S. ir paskiau sustiprinti puolimus ant revoliucinio darbininkų judėjimo visose pasaulio šalyse. Turim žinot, kad pralaimėjimas S. S. R. S. tai yra pralaimėjimas viso pasaulio proletariato. 20 dienos kovo demonstracijose karo klausimą turime statyti visu smarkumu. Mūsų balsiai turi būti:

Šalin imperialistinis karas!

Šalin rankas nuo S. S. R. S. ir Sovietų Kinijos!

Nei vieno kilo mėsos, nei vieno kilo duonos imperialistinei kariuomenei!

20 d. kovo tenelieka nei vienas darbininkas, nei viena darbininkė namieje. Visi į demonstracijas, už šios dienos reikalavimus, tris pesus į dieną kiekvienam bedarbiui. Už setynių valandų darbo dieną.

sti, kad neišaugtų oportunistams ilgi ragai, nes tuomet mums bus sunku juos nulaužyti. Ką puikliausia matome pas nort lietuvių darbininkus, kur dėka gerumo ir nusileidimo oportunistams išaugino ilgus ragus. Pruseikimiai - Butikiniai ir ko. tuo gerumu pasinaudojo.

* * *

Daugelis rytojiečių ir kuopų narių sako „Man užtenka ir to, kad pasiskaitau vieną kitą darbininkų laikraštį, turiu pajų ir priklausau kuopai o kartais net paaukoju del revoliucinio darbininkų judėjimo kokią vieną centą.“ Taip, šitas viskas labai gerai; reikia prigulėti kuopai, reikia skaityti darbininkų laikraščius ir reikia paaukoti kiek galint revoliuciniam darbininkų judėjimui, bet visa šito maža, nes tu draugų daugumos nesimatai, nei sindikatuos, nei bendrose demonstracijose, nei mitinguose, nei jokiam tarptautiniam veikime. Šitas rodo, kad tuo kas anksčiau pasakytas negalima pasitenkinti.

* * *

Kiekvieno darbininko ir darbininkės pareiga priklausyti į sindikatą, tos industrijos šakos kurioje dirba. Kiekvieno darbininko pareiga dalyvauti visuose darbininkų išstojimuose prieš samdytojų ir valdžios puolimus. Kiekvieno revoliucinio darbininko pareiga stoti į Komunistų Partiją ir po jos geležine disciplina dirbti revoliucinį darbą.

Daugelis sako: — Esu simpatizantas jau virš 10 metų; bet Kompartijon nestoju, nes negalėsiu atlikti užduoto man darbo.“ Kompartija savo narius duoda tokį darbą kurį jis gali atlikti, bet tą darbą kurį gali atlikti, turi dirbti su didžiausiu pasiryžimu.

O kiti teisinasi, kad jie partijon nestoja delto, kad nėra užtektinai išsilavinę ir sako, kad Partijon stots tuomet, kuomet išsilavins.

Darbininkai gali išsilavinti vien tik revoliucinėj kovoje, kovoje už šios dienos reikalavimus ir už buržuazijos nuvertimą.

SKAITYKITE IR PLATINKITE

„RYTOJUS“!

IŠ VISO PASAULIO.

CHINIJOS RAUDONOJI ARMİJA
NAUJUOSE LAIMĖJIMUOSE;
UZĖMĖ MANCHANGĄ IR
GRUOMOJA KITIEK
MIESTAM

Shanghai. — Gautas pranešimas, kad Chinijos komunistų Raudonoji Armija pagaliaus sumušė Kuomintang valdžios kariuomenę ir užėmė Kiangsi provincijos sostinę miestą Nanchang. Tai dabar beveik visa ši didelė provincija yra po Sovietų valdžia. Šis miestas yra labai didelės strateginės svarbos. Kaip tik aplinkui Nanchangą pereitą vasarą Chian Kaisheka neteko 100.000 savo kareivių ir išleido \$ 250.000.000 „nakinimui komunizmo“. Bet komunizmas gyvuoja ir laimi.

Dabar, pranešimas sako, labai padidėjo pavojus didmiesčiams Hankow ir Wuchang. Raudonoji Armija apsupa tuos miestus.

Japonijos karo vadai jau siūlo imperialistams — Anglijai, Amerikai, Italijai, Francijai ir tt., tuojaus suvienytomis spėkomis pradėti karą prieš „komunizmo pavojų“ Chinijoje. Nėra abejonės, kad ilgainiui šis bendras imperialistų frontas prieš bendrą jiems pavojų bus įvykintas. Komunistų spauda senai tą numatė. Sutriuškintima chinų revoliucijos bus bandomas suvienytomis imperialistinių plėšikų spėkomis.

\$ 21.000.000 PASKYRĖ KARO
VEDIMUI CHINIJOS

Tokyo. — Japonijos valdžia paskyrė \$ 21.000.000 delei padengimo išlaidų karo Shanghaiuje. Be to, valdžia slepia žinias apie savo armiją Mandžiurijoje. Manoma, kad slaptai Chinijon siunčiama tukstančiai naujų kareivių.

Shanghai. — Uostas pilnas užsienio imperialistų karinių laivų. Visi jie apkarstyti tų šalių vėliavomis. Tiktai kai japonų laivai bombarduoja miestą, tas vaizdas pasislepia po parako dūmais nuo žmonių akių.

Harbin. — Japonai veja bėgančių chinų armiją. Sakoma, kad keliai nukloti žuvusių chinų lavonais.

Brooklyn. — Brighton Beach sekėjoj eina darbininkų streikas prieš duonos kainas. Vas. 5 d. policija suareštavo 28 moteris, kurios piketavo kepyklas.

PRIEŠ KARĄ DARO KAMPANIĄ

Komunistų dienraštis „L'Humanite“ pradėjo kampaniją dėl viso pasaulio uostų darbininkų kad atsisakytų gruzinti medžiagas skiriamas karui Tolimosese Rytuose. Tam tikslui jau įvyko keliats mitingų Marselloj ir Nizoj.

KARINIS JAPONŲ ORLAIVIS
LAKIOJO ANT SOVIETŲ
TERITORIJOS

Iš patikimų šaltinių pranešama, kad vienas karinis Japonų orlaivis perskrito rusų rubežių ir lankstę žvalgybos tikslais gerą valandą.

Tą Pastebėję rusai tuojaus pasiuntė aštuonis savo avionus, kurie privertė nusileisti drąsųjį japonų lakūną.

Lakūnas ir jo padėjėjas yra su laikyti ir tardomi.

Roma. — Fašistinės Italijos bedarbių armija auga. Tik per vieną sausį ji padidėjo ant 69.000 bedarbių. Šiandien Italijoje yra užregistruota 1.051.000 bedarbių.

AUGA JANŲJŲ KOMUNISTŲ
SPĖKOS VOKIETIJOJE

Berlyn. — Vokietijos Jaunųjų Komunistų Lygos Centralinis Komitetas praneša, kad Lyga gavo 4.000 naujų narių per gruodį 1931 ir sausį 1932 m. Labai daug naujų rekrutų susideda iš buvusių narių Jaunųjų Socialistų Lygos.

KETURIS DARBININKUS
NUŠOVĖ, 14 NUŽUDYS

Varšava. — Pilsudskio valdžia pavedė 14 darbininkų specialiam teismui nuteisti. Jiems grumoja sausūdas. O jų prasižengimas tame, kad jie mieste Parushovitch vadovavo bedarbių demonstracijai, surengtai Lenkijos Komunistų Partijos sausio 21 d. Tą demonstraciją policija užpuolė ir ten pat nušovė keturis darbininkus.

Maskva. — Tapo išrasta naujos staklės, kurios būsią įvestos į visas audimo dirbtuves Sovietų Sąjungoje. Jau užsakyta padaryti 10.000 tokių staklių. Darbininkas galės operuoti 24 tokias stakles be jokio spėkų įtempimo.

SOV. SĄJUNGOS GELEZINKELIAI DARO NEPAPRASTAI
DIDELI PROGRESĄ

New York. — Čionais sugrįžo Charles A. Gill, kuris, kaip ekspertas, darbavosi prie Sovietų Sąjungos geležkelių. Jis sako, kad nepaprastas pramonės augimas labai sunkiai užgėlė ant geležinkelų transportacijos. Bet visur daromas nepaprastas progresas. Jis sako, kad už penkių metų Sovietų geležkelių transportacija pilnai pavyo Ameriką! Sako, kad 1928 metais, buvo prilioduota tik 156.000.000 vagonų, gi 1931 metais padaryta net 254.000.000. Prie Sovietų geležkelių dirba 1.084.000 darbininkų.

Toliau Gil pripažįsta, kad progresas daromas visose srityse ir kad liaudies būklė nuolatos eina geryn.

Maskva. — Sovietų valdžia oficialiai užginėja leidžiamus paskalus, būs Sovietų Sąjunga pasiuntus armiją į Mandžiuriją gynimui Rytinio Chinų geležkelio, kurio pusė priklauso Sovietams.

Maskva. — X - Ray aparatų gaminimo fabrikas jauperviršijo savo Penkių Metų Planą. Programa reikalavo produktų už 7.875.000 rublių. Buvo reikalauta 200 aparatų, tapo padaryta 351; vietoj 150 koštų, išleista 343.

Leningradas. — Pradėtas statyti naujas gazo gaminimui fabrikas. Pabaigus statyti, fabrikas į metus duos 60 milijonų kubikų metrų gazo.

Ochotsk — Ods. — Siame distrikte rasta dideli šaltiniai žalvario rūdos. Šitas brangas turtas apima 26 ketvirtainių kilometrų plotą.

Maskva. — Ukininkai Maskvos distrikto džiaugiasi, kad suėję į kolektyvus jie labai padidino savo įplaukas. Ant kai kurių kolektyvų jų įplaukos padidėjo nuo 70 iki 300 nuoš. Štai vienas pavyzdys iš Krasny Puti kolektyvo. Prieš susiorganizavimą, kuomet ūkininkai dirbo žemę atskirai, 1930 metais, kiekviena ūkė atnešdavo 889 rublių įplaukų; gi kolektyve ant kiekvienos ūkės išeina po 1.238 rublius. Tai štai ką reiškia bendras žemės apdirbimas mašinų pagalba.

Iš fašistų Lietuvos.

SMETONA KRUVINASIS TERO-
RIZAVO DARBININKUS, KURIE
NORĖJO BALSUOTI UZ KARIŲ
JŲ SURASĄ

Dar vieną turime įrodymą, kaip Smetona Kruvinasis dirba ranka rankon su socialdemokratais ir kitais parazitais. Štai dar pereitų metų pabaigoje buvo ligo nių kasų rinkimai. Kairieji darbininkai po komunistų vadovybe rinkimus laimėjo, išrinkdami 11 atstovų. Prakišo socialdemokratai, kurie pirmiau turėjo didžiąją taryboje. Tuojaus Smetona panaikino tuos rinkimus ir paskelbė naujus. Tuo tarpu paleido terorą prieš kairiuosius darbininkus, o socialdemokratams ir krikščionims demokratams leido laisvai varyti agitaciją susirinkimuose ir per spaudą. Dar daugiau: Smetona kai kuriose vietose visai panaikino kairiųjų darbininkų sąrašą. O kuomet darbininkai atėjo balsuoti ir parašė kairiųjų atstovus ant atskiros raščiuko, tai Smetonos budeliai juos grudo laukan ir mušė.

Kauno klerikalų „Rytas“ paduoda pusiau lupų sekamą atsitikimą:

„Kaip žinoma, rinkimuose į Kauno m. ligonių kasos tarybą vadinaimų „kairiųjų“ sąrašą III apylinkėj Senojo miesto ir Slabados) buvo panaikintas. Tačiau linkusieji į komunistus balsuotojai tuo nepasitenkino ir sumanė padaryti savotišką protestą. Tam tikslui atsispaudė apolografu daugybę savo numer. su atsisaukimu (6 nr.) ir balsavimo metu jų primetė. Del to toj apylinkėj jų sąrašas išėjo gausingas, tačiau balsai nebuvo įskaityti.

„Porą kartų atėję balsuoti jų sąrašo darbininkai mėgino protestuoti, bet buvo pašalinti. Tomis nelegaliomis kortelėmis susidomėjo policija ir išaiškino, o kad jas apolografu atspaudė stud. humanitare Gaidukaitė, dirbusi Kauno apygardos teisme. Vakar ji buvo suimta ir nubausta. Per kratą tokių kortelių pas ją rastą dar apie 1.500.“

Tai šitaip rinkimus laimėjo socialjudošiai ir klerikalai. Svarbu ir tas, kad rinkimuose tedalyvavo 55 nuoš. ligonių kasų narių darbininkų, o 45 nuoš. visai nedalyvavo.

Remkime Lietuvos darbininkų judėjimą. Parinkime aukų išleidimui nelegalės literatūros prieš kruvinuosius smetoninius fašistus!

SMETONOS TEISMAS PATVIRTINO MIRTIES BAUSMĘ

D. KASPERAIČIUI

„International Press Correspondence“ patvirtina kelios dienos atgal „Laisvėje“ paskelbtą pranešimą iš Berlyno, kad Kauno budelių valdžia rengiasi nužudyti darbininkų ir valstiečių vadą komunistą Kasperaitį. Pranešama dabar tiesiai iš Kauno. Smetonos Augščiausias Teismas draugo Kasperaičio apeliaciją prieš mirties bausmę atmetė ir kartą patvirtino pačią mirties bausmę Smetona kaltina draugą Kasperaitį nužudyme šnipo prokuratoriaus.

Visas tarptautinis darbininkų judėjimas susidomėjo šita byla. Iš Vokietijos ir Francijos plaukia į Kauną protestai prieš mirties bausmę ir reikalavimai, kad draugas Kasperaitis būtų paliuosnotas. Tas tik iki šiol ir sulaukė Kauno budelių rankas nuo tos brangios gyvybės.

(Daugiau žinių 4 psl.)

NEKUOMET TAIP NEGRASINO SOVIETŲ SĄJUNGAI IMPERIALISTINIŲ KARŲ KAIP DABAR

Karas nėra paprastas dalykas bet tikrumoje yra šios dienos klausimas. Grobikai imperialistai, o svarbiausia japonai, pradėjo kruviną karą išdraskymui Kinijos, o svarbiausia panaikimui Sovietų Kinijos. Šituo būdu nori išprovokuoti Sovietų Sąjungą ir išeiti į karą prieš S. S. R. S.

Be to imperialistai veda ekonominį karą prieš Sovietų Sąjungą, jie (imperialistai) tuo nori sutrūgdyti Penkmetinį planą, nuversti proletariato diktatūrą ir pastatyti buržuazinę militarinę valdžią. Šitai ekonominis karas dalyvauja taip pat ir Argentina, kaip pagrindą tam turime uriburistų politiką. Niekas Uriburu dalyvavo tiesiai kare prieš Sovietų Sąjungą, ką geriausiai parodo jų ciniškos žygis prieš Sovietų prekybos atstovybę Tuiamto.

Didžiausias komunistinio judėjimo persekiojimas, aiškiausiai mums parodo prisiruošimą karui, karui prieš Sovietų Sąjungą. Su stipriomis Komunistų Partijoms, kurios atvira veikia tarp masių yra didžiausias pavojus imperialistams iš kurio gali pavirsti pilietinis karas prieš prispaudėjus ir imperialistus.

Deliai šis, pirmutinis karo ženkla tas patirzimas užgniauzti komunistinį judėjimą. Urugvajaus įvykiai yra labai sistematingi. Viso pasaulio kapitalistinės valstybės griebiasi griečiausių priemonių, o ypač dabartiniu laiku prieš Komunistų Partiją, kaip antai Uriburo - Justo, Smetona, Pilsudski, Mussolini ir kt.

I Montevideo žiūrėma kaip centrai komunistinio judėjimo visoje Pietų Amerikoje ir ji nori panaikinti. Visose šalyse griebiasi naujų priemonių prieš komunistus. Šuva Uriburu išvežė laivu „Chaco“ apie 150 darbininkų. Neleido kompartijai statyti savo kandidatus laike rinkimų į seimą. Smarkiausia muše ir muša mūsų geriausius draugus, kad sutrūgdytų mūsų organizacijoms, kurios pasireiškia prieš karą. Iveda naujas priemones prieš ko-

munistus, delto, kad Uriburo - Justo nori turėti savo rankas laisvas, ir galų gale dalyvauti kare prieš Sovietų Sąjungą.

Jau yra išėję laivai iš Argentinos, priklausyti šaldytos mėsos ir miltų dėliai imperialistų, kurie dalinas Kinija.

Suv. Amerikos Valstijos stengiasi pasirodyti „ramiai“. Papirko pasaulinę spaudą su pagalba United ir Associated deliai to, kad išrodytų jankų „anioluikiai“ noriai taikosi, kada plėšrus japonai nori karo. Suv. Am. Valstijos ir Japonija kovoja už išdalimą Kinijos. Išeina juokingai, kad Nicaraguos smaugėjai kalba apie Mandžiūrijos smaugėjus.

Ir socialistai vadai Confederación General de Trabajo darbuojasi kartu su Uriburo - Justo gauja, su radikalais, kad kuogreičiau priruošus karą. Del šito geidžia sutrupinti Komunistų Partiją ir revoliucinius sindikatus, duodami laisvę socialistų ir sindikalistų reformistiniams judėjimui.

Šiandien karo klausimas, tai yra svarbiausias šios dienos klausimas. Kasdieninė darbininkų kovoj, turime susijungti kovon prieš imperialistinį karą, už apyginimą S.S.R.S.

Mūsų svarbiausias obalsis turi būti: „Sovietų Sąjunga yra mūsų tėvynė; esame šale jos; prieš imperialistus, prieš Justo.“

Tarptautinės Raudonosios Pagelbos atsišaukimas i Bs. Aires darbininkus

Reikalaukime:

Sugražinimo „Chaco“ su isde deportuotais! Užtuojatinį paleidimų darbininkų ir studentų kalinių! Darbo duonos ir laisvės.

Draugai.

Išsidangino militar-fašistinė gauja, bet dabar turime valdžioje Justo ir Ko. Ką gero gali laukti proletariatas iš šito reakcionieniaus? Jau gerai jį pažįsta susipratę darbininkai! Dabartinė valdžia su Justo priešakyje tės tą pačią kriminališką politiką kaip ir militar - fašistinė gauja, kaslink darbininkų klases bus stipri valdžia, kuri išplės savo fašistinę diktatūrą, dar brutališkesnę reakciją ant darbininkų ir valstiečių masių, kad galėtų kiekvieną atvejų leisti kapitalistams užkrauti viso krizis svorį ant pečių alkanoms masėms.

Pradžioje savo viešpatavimo Justo demagogiškais skeresčiomais nori apgauti darbininkus, jis stengiasi sulaikyti šalies proletariatą nuo didelio judėjimo, kuris visu smarkumu plečiasi. Šitą parodo dalinai nuėmimas karo stovio, poleidimas daugumos socialių kalinių

ir pusiau legalizkumas darbininkų judėjimui.

Bet su šituo negali visiškai pasididžuoti. Valdžia supranta, kad del masių yra jos pačios, (masės) kurios susilpnino ir panaikino dalį militarinės reakcijos. Masės suprantą gerai, kad tiktai savo susimobilizavimu privertė paleisti draugus iš pekiškų Villa Devoto urvų, iš Ushuaies ir kitur.

Kapitalistinė spauda, kuri užvakar buvo su Irigozeno, vakar su Uriburu, šiandien su Justu tvirtina, kad jau perėjome iš „krivinosios diktatūros į konstitucinį stovį: karo stovis veikia slapta, laivas „Chaco“ tesia savo kelionę į Europą su 150 išdeportuotų draugu, kurie yra atiduodami savo giuntų šalių fašistiniams tiromams, dabartinė valdžia yra prisiruošus užgniauzti kokią nebūt proletarinį judėjimą.

Privalom, eiti į gatves! Kito kelio nėra kaip tik kova! Dar neužėjo mūsų žaidžios nuo militar - fašistinės gaujos, o jau antra buržuazinė galė ruošiasi sukirsti dar smarkiau.

Atsakykime kaip klasė prieš žudikų režimą, kuris tiktai mums du-

da kulkas, badą, skurdą, bedarbę!

Prieš pardavikus Confederación General de Trabajo ir Socialistų partijos vadus, darykime bendrą darbininkų frontą kiekvienoje darbo vietoje ir leiskimės kovon reikalaudami, darbo, duonos ir laisvės.

Būkime sargyboje prieš radikalus darbininkų kruvinus priešus: Semana Trágica, Santa Cruz, San Francisco.

Kovokime prieš anarkistų vadus, kurie nenori bendro fronto revoliucinių darbininkų ir susidėjo su radikaliu vadais, kuomet šitie rengėsi nuversti Uriburu ir įvesti radikalų fašistinę diktatūrą.

Tarpt. Raud. Pagalba, kuri buvo ir yra vienintelė organizacija pagalbėjimui nukentėjusiems nuo reakcijos, kuri viena mokėjo užsilaikyti ir kovoti prieš militar - fašistinį terorą; šaukia darbininkus į savo klases organizacijas, kovojimui prieš terorą, už sugražinimą išdeportuotų, už laisvę revoliucinių darbininkų ir studentų kalinių. Sutvirtikime Tarpt. Raud. Pagelbos, tos didžiosios organizacijos bendro masių fronto, eiles!

Draugai!

Legalumo dienos yra suskaičiuotos! Turime prisiruošti išvengti, kiek nekainuotų, kad nebūtų atstatytas karo stovis ir mirties baismė!

Atvažiuo iš Ushuaies Darbininkai kaliniai

SVARBUS DALYKAI KURI
UOS TURIME IVYKDYTI

Nuo buvusios krivinosios - militarinės valdžios ir jos šunelių esame daug nukentę. Daugybė darbininkų buvo žiauriausiai torturuojami, buvo uždaryti bauruose kalėjimų urvuose ir išdeportuoti į fašistų - budelių nagus: tas buvo pirmiau, tas buvo laike diktatūros, tas pats bus tol koliai bus galė kapitalistų rankose. Tas yra visose šalyse kur tik viešpatuoja visuomenės eksplotatoriai, patriotai.

Laikė demokratiškųjų Alvearo ir Irigozeno valdžių buvo tas pat kaip ir laike viešpatavimo karo stovio ir mirties baismės. Darbininkai jau žinojo iš ankščiau torturavimus Policijos Departamente ir Ushuaies

Kovokime už laisvę draugų: Scarfo, Manina, La Fuente, Oliver, Piaggi, Boimeolir, Ares, Montero y Gayoso! Šitie pasišventę revoliucinių darbininkų kovotojai yra bauruose buržuazijos kalėjimuose. vien delto, kad narsiai kovojo už proletariato klases reikalus. Negalima nuleisti rankas randantis tokioj padėtyj.

Reikalaukime, kad būtų panaikinta naujai uždėti muitai, kurie spaudžia dar labiau darbininkų ir valstiečių mases!

Priverskime valdžią ir didžius savininkus, kurie iš savo pusės duotų paramą 3 pesus į dieną kiekvienam bedarbiui!

Šalin reakcionierius Justo!

Šalin išdavikai, reformistai vadai! Už nubaudimą darbininkų užmušę ir kankintojų!

Už nuginklavinimą Legion Civica ir Klan Radical ir už proletarinį apsigynimą!

Už teisę susirinkimų, spaudos ir žodžio darbininkų klasei!

Už paramą bedarbiams!

Lai gyvuoja bendras darbininkų frontas!

Lai gyvuoja Sovietų Sąjunga!

Lai gyvuoja Tarptautinė Raudonoji Pagalba!

(C. R. de la Capital).

gos sulaikymui naujų torturų ir atkariavimui pagerinimų, kuriuos kapitalistai pasinaudodami karo stoviu atėmė nuo darbininkų. Darbininkai jau žino gerai buržuazijos pasakį — kėno jėga to ir tiesa. Privalome organizuoti visas darbo jėgas su tikslu, jeigu išdiktų naujas režimas toks kaip buvusis, kad butumem prisirengę jį kuogreičiausia panaikinti.

Jeigu „Legión Civica“ išauginta praeitos valdžios deliai išgelbėjimo tiromų tėvynės nėra panaikinama, darbininkai privalo organizuoti taip - pat savo legijoną apgynimui darbininkų klases reikalų ir viešai pareikšti, kad valdžia suprastų, jog šitas legijonas didžiausias pavojus kapitalistinei šaliai.

Sugirzo iš Ushuaies draugai. Apaturėjo laisvę visi socialiai kaliniai išskiriant: Gayoso, Ares, Montero ir Aeosta. Kad paluosuoti juos, kad būtų sugražintas laivas „Chaco“ su išdeportuotais, turime parodyti visi darbininkai savo aktyvumą. Šitas yra svarbiausia šiame momente ir to proletariatas reikalauja: kad įvykdyti šį užduotį, neužmirštant žaidų kurias padarė žiaurus budeliai, negalima susilaikyti neiš kelus veiksmo į kurį stebėjusi stori pilviai iš savo patogių balkonų.

Perorganizavimas sindikatu, tvirta sąjunga visų darbininkų, kova už atkariavimą atimtų pagerinimų ir už išrišimą svarbiausios problemos tai yra bedarbės, yra dabartinis visų darbininkų užduotis. Tad prie darbo draugai!

IMPERIALISTAI DAUGIAU GINKLUOJASI

Maskva. — Sovietų valdžios organas „Izvestija“ editoriale po atgalvį „Kiekvienas del savae, o visi prieš nusiginklavinimą“ iskelia aiškų tikslus imperialistinių valstybių tikslus Genevos „nusiginklavinimo“ konferencijoje. Laikraštis pabrėžia, kad Amerikos „nusiginklavinimo“ planas naudingas išimtinai, Amerikai, Anglijos, Anglijai ir tt. Kiekviena valstybė traukia į save, o visos jos nusistatė prieš nusiginklavinimą. Tik Sovietų Sąjunga drąsiai ir atvirai reikalauja eiti prie nusiginklavinimo tikrenybėje.

Revoliucinis judėjimas Japonijoje.

Rašo Nakata.

Japonija yra tokis kraštas, kur feodalizmas (monarchija ir pusiau-feodalistinis išnaudojimas agrikul-tūroj, kuria užsiima pusė Japonijos gyventojų) ir modernizmas (augščiausiai išsivystęs monopolistinis kapitalizmas (susipynę viešpatuoja; kur buržuazija ir stambūs žemės savininkai išnaudoja ir spaudžia didžiumą gyventojų pagelba pusiau - feodalistinės monarchistinės valstybės aparato. Japonijos, kaip ir Anglijos, valdančiosios klases yra tipiškas parazitinis imperializmas, kuris priklauso nuo apvogimo darbininkų ir darbo valstiečių ne tik savo krašte, bet taipgi kolonijose ir pusiau kolonijose. Nes Japonijos kapitalizmas išaugo be esamų reikalingų dalykų namie del savo vystymosi, apart pusiau kolonijinės pigios darbo spēkos: milžiniška medvilnės verpimo pramonė be pegaminimo žalosios medvilnės; didelė sunkioji pramonė be geležies ir pakankamo daugio anglies; pirmos klases militarizmas be reikalingų karui medžiagų (geležies, žibalo, druskos ir tt.); labai išplėstas pramoninis produktiviškumas ir milžiniškas kapitalo susikuopimas ir finansinių magnatų rankas be tam reikalingo naminio marketo; nepaprastai tirštai gyventojais apgyventas kraštas be didesnio ploto žemės pakankamo gyvenimui. Nepaprastas Japonijos kapitalistų plėšikiškasis godumas del žalosios medžiagos ir užsienio rinkų charakterizuoją agresyvišką, karinį Japonijos imperializmą visoje istorijoje jo 60 metų besivystymo.

Ta didelė kontradikcija Japonijos imperializmo struktūroj dar labiau paastrėjo iš priešasties dabartinio didėjančio ekonominio krizio. Tai štai kodel Japonijos imperializmas dabartiniu momentu užgriebė Mandžiuriją.

Japonijos ekonominis krizis, susipynęs su agrarinio kriziu, prasidėjo 1929 metais, kaip dalis pasaulinio ekonominio krizio. Nepaisant buržuazinių ekonomistų optimistų pranašavimų, padėtis dar labiau blogėjo be jokios žymės pagerėjimo. Buržuazija bando surasti išėjimą iš krizio, iš vienos pusės suverčiant visą krizio našta ant darbininkų ir valstiečių pečių, iš kitos pusės agresyviškai imperialistiniu plėtimu savo viešpatavimo ribų.

Pramonės Darbininkų Skaičius
Japonijos yra apie 5 milionai pramonės darbininkų. Pusė jų fabrikų darbininkai, ir pusė jų dirbtuvių darbininkai susideda iš tekstiliečių moterų darbininkų, kurios abelnai yra žemiau 23 metų amžiaus. Iš priešasties krizio neteko darbo daugiau kaip vienas trečdalis visų darbininkų; bedarbių skaičius siekia virš 2.000.000. Dirbančiųjų darbininkų algos smarkiai tapo nukapotos. Jau pirma krizio Japonijos darbininkų algos buvo badavimo normoj. Vidutinė algų mokestis už valandą buvo tik 14 senjū (yen lygus 50 centų Amerikos pinigais; sen yra lygus pusei cento Amerikos pinigais). Merginų, dirbančios prie medvilnės verpimo, gaudavo po 9.8 sen'us į valandą; jos dirbo dviejomis dvyli-

kos valandų pakaitomis, gaudamos vieną valandą pavalgymui, ir uždirbdavo nuo 50 sen'ų per dieną iki daugiausia 190 sen'ų, bet didžiama uždirbdavo mažiau kaip 80 sen'ų, bet didžiama uždirbdavo mažiau kaip 30 sen'ų (40 centų amerikoniškais pinigais). Yyrų algos taipgi buvo menkos; daugiau kaip trečdalis gaudavo mažiau kaip 160 sen'ų į dieną (80 centų amerikoniškais pinigais). Iš priešasties krizio ne tos menkos algos tapo nukapotos nuo 30 iki 50 nuošimčių. Tai abelnai tokios algos. Nagu apeliunkėj, pavyzdžiui, šilko verpėjos minimum nustatyta alga 1.35 yen į mėnesį. Tačiau laimin-gos tos darbininkės, kad dar gauna nors kiek pinigų. Pereitais metais sausio mėnesį 111 fabrikų toj pačioj srityj visai nustojo mokėti algas; tas palietė 23.500 darbininkų; viso algomis prarasta iki 580.000 yen'ų. Štai vien tik 1930 metais kapitalistai išspaudė iš darbininkų klases virš 600.000.000 yen'ų vien tik nukapodami algas.

Sulig pačios buržuazijos pasakojimo, medvilnės pramonė yra Japonijos pramonės „gėlė“, nes ta pramonė atneša didžiausius pelnus. Tačiau reikia atminti, kad ta „gėlė“ būna užteršta desėtkų tūkstančių jaunųjų darbininkų krauju. Didžiama tų darbininkų merginų laikoma uždarytos miegotuvės fabrikų, kurie yra aptverti augstomis tvoromis; jos yra pilniausioj darbavijų kontrolėj; tokiu būdu labai sunku darbininkams susiorganizuoti į darbo unijas. „Miegotuvės kaip kiauiliamigiai“, rašė vienas anglas, apžiūrėjęs tas miegotuves; „tuos pačius kambarius nau-

doja dienomis merginos, ir tiktai vieno matraso vieta suteikiama kiekvienai merginai. Džiova siautė; po trijų metų mergina jau nebetinkama daugiau dirbti. Maistas prasčiausias; ryžiai ir kiek daržovių kiekvienam valgiui, duodant žuvis ir biskį mėsos kartą į savaitę. Merginos už darbą gaudavo 12 sen'ų į dieną... Jos nenorėdavo grįžti namo (nes namuose dar didesnis skurdas), taigi arba jos gaudavo darbo kitam (dar bloges-niam) fabrike arba patapdavo prostitutėmis...“ („Lancashire and the Far East“ parašė Freda Utey.)

Yra daina, kurią merginos dainuoja prie darbo, ir ji išreiškia jų jausmus:

Mūsų namai tamsiamo skurde;
Nors einu dvylikus metus,
Kompanijai pardavė mano;
Vergau už kelis sen'us!

Tai yra tikras gyvenimas ir tikras paveikslas darbininkų augščiausiai išsivysčiusioj imperialistinėj rytų krašto šalyj. Tai tokia yra „paslaptis“ smarkaus kapitalizmo augimo toj šalyj.

Valstiečių Skurdas.

Pažvelgus į kaimus, aziatiškas skurdas ir vargas prisilęšęs laiko visą kaimo gyvenimą. Agrikultura užsiimančių gyventojų yra 27.000.000, kurie sudaro 48 nuošimčius visų Japonijos gyventojų. Aštuoniolika nuošimčių visų agrikultūros gyventojų yra parazitiniai dvarponiai, kurie visai nedirba, o jie valdo 46 nuošimčius geriausios žemės. Arti 70 nuošimčių valstiečių yra biednieji valstiečiai, kurie dirba žemę, priklausomą stambiems žemės savininkams. Didžiama valstiečių apdirba tarp pusanro ir pustrčio

akro. Daugiausia apdirbama rando-mis, tais pačiais pirmityviškais įrankiais ir tomis pačiomis metodomis, kaip feodalizmo laikais. Plachiosios skalės gamybos metodas, traktoriai, ir kombainai nežinoma Japonijos valstiečiams. Ant mažo sklypelio žemės jie dirba visą dieną, nuo ankstyvo ryto iki vėlam vakarui, sutraukdami prie darbo į visus šeiminuos narius. Už ką? Kad galėtų apmokėti. kaiporandą, 50 nuošimčių iki 60 nuošimčių grūdais savo parazitiniškiems žemvaldžiams, kaip ir feodalinij gadynėj, nes kitaip nuo jų žemę atims teismo ir policijos pagelba.

Pereitais metais pagaminimo kaina viršino ryžių kainą ant 37 nuošimčių. Tokiu būdu daugelio šeimynų gyvenimas priklauso nuo jų sūnų ir dukterų užd darbo, kurį jie prisiumčia iš miestų namo kiekvieną mėnesį. Bet dabartinis krizis išmeta tuos darbininkus iš darbo ant gatvių, ir jie priversti sugrįžti į kaimus. Iš priešasties dabartinio krizio pervienus metus valstiečiai prarado 1, 250,000,000 yen'ų del nukritimo agrikultūros produktų kainų ir 312,000,000 algų nukapojimu. Tokiu būdu valstiečių padėtis dar labiau blogėja ir blogėja. Kaimai persipildę bedarbiais. Jie negali valgyti ryžių, ką patys pagamina. Literatiniai kalbant, jie badauja. Mirimų skaičius smarkiai didėja. Japonijos valstiečius išnaudoja ir spaudžia parazitiniai žemvaldžiai pusiau feodaliniėmis metodomis, eidami ranka rankon su buržuazija. Bet jie pradeda sukilti prieš savo prispaudėjus. Spontaniški sukilimai plečiasi kaimuose.

Nuo Pesimizmo Prie Revoliucinės Dainos

Yra pesimistiška darbininkų merginų daina:
Aš darbininkė mergytė; biedna paukštė!
Nors sparnus turiu, bet skrajoti negaliu;
Yra skaišti padangė, bet aš klėtkoj uždaryta;
Esu su sulaužytas sparnais paukštytė.

Tačiau tos merginos jau pradėjo dainuoti revoliucinę dainą, **Raudonoji Vėliava**; jos pradeda veržtis lauk iš klėtkos. Japonijos darbininkų klasė jau pradėjo kovoti už pasiliuosavimą iš kapitalistų retėžių. Streikų banga, kuri pradėjo kilti nuo pasaulinio karo, smarkiai pakilo 1930 metais. Uždegė švyturį jaunosios darbininkės, dirbančios Kanegafuchi Medvilnės Kompanijos Hyogo dirbtuvėje; ta kompanija samdo 3.000 darbininkų. Streikas prasipletė į kitas dirbtuves, o paskui į kitas pramonės, kaip tai metalo, laivų budavojimo, chemikalų mainų ir transporto. Streikų banga siaučia pramoniniuose miestuose. Laikė pirmojo pereitų metų pusmečio buvo 1.079 streikai, apiman-ti 84,044 darbininkų. Tai didžiausias streikų skaičius, kokis kada buvo užrekorduotas Japonijos istorijoj. Ne tiktai buvo didelis skaičius streikų, bet taipgi jie buvo griežti, revoliucinio pobūdžio. Streikuojantieji darbininkai vis labiau atsirubežuoja nuo visokio legalizkumo, nepaisant reformistinių vadų priešinimosi. Nebuvo nei vieno streiko bekruvino susikirtimo su policija, su fašistinėmis gaujomis ir streiklaužiais. Daugelyj atsimimų darbininkai užgriebė dirbtuves

AR GALIMA TYLĖTI?

Beveik visose kapitalistinėse šalyse šalta įdūkusi reakcija; jei ne buržuazinė, tai militar - fašistinė diktatūra. Visose kapitalistinėse šalyse yra neapsakomas persekiojimas darbininkų klasės revoliucinės organizacijos uždarinėjamos, spauda persekiojama, o geriausi veikėjai areštuojami, kankinami, grūdami į kalėjimus ir deportuojami. Mordami tuo sulaikyti darbininkų masės nuo kovos, su kapitalizmu.

Bet tas jau nėra išvengiama, pati padėtis stumė, sumia į kovą, nes ekonominė proletariato kova virsta politine kova. Kiekvienas rimtesnis darbininkų susidurimas, įtraukia vis daugiau darbininkų ir valstiečių į revoliucinę kovą, ką aiškiausiai matome; Europoj, Azijoje, Amerikoje ir kitur. Kapitalistinės šalys kryžiu, viežys ėda nepagydomai nors buržuazija ir ieško vaistų kryžio pagydamui, bet jų nesuras, nežiūrint to, kad social - fašistai visoms savo jėgoms gelbsti buržuazijai. Jie (social - fašistai) neišgelbsti kapitalizmo. Kas aiškiai matos iš Vokietijos, Anglijos, kurių priešakyje stovi socialfašistai, bet kryžis eina visu smarkumu pirmin, su kuo auga darbininkų ir valstiečių skurdas, nes algos nukapojamos, darbo valandos ilginamos, darbininkų skaičius mažinamas, ant reikalingiausių darbininkams produktų kainos keliamos. Tai taip dedasi kapi-

talistinėse šalyse, kurių priešakyje stovi social - fašistai.

Nors ir nenoroms, bet kartais išlenda iš buržuazinės spaudos žodis, kitas apie tai, kad yra 40 milijonų bedarbių Radikalų ir social-fašistų spauda kartais perspėja buržuaziją, kad būtų pasiruošus apsiginti nuo alkanų bedarbių minios.

Tuo pačiu sykiu pažvelkime į proletariato tėvynę Sovietų Sąjungą, tenai rasime labai skirtingus dalykus: ten nerasime bedarbes, nei bado, bet rasime trūkumą darbininkų. (šiais metais trūksta apie 4 milijonų darbininkų) algos darbininkams keliamos. Produktų kainos mažinamos.

Draugai! Mūsų gyvenimas sunkus mūsų šeimynos alkanos arba pusiau alkanos, apdriskusios, gyvena dvokenčiūs kambariuos po keliata šeimynų kartu, o kiti neturi nei tokios ir deliai to turi gulėti ant lauko. Mums stoja klausimas, ką turime daryti? Kas bus toliau? Ar pagerės laikai? Mes turime išeiti tik vieną — tai kova. Kova su šio skurdaus mūsų gyvenimo kaltininku kapitalizmu. Laikai nepagerės tol kol bus kapitalizmas. Tad organizuokimės kovai už šios dienos reikalavimus ir už kapitalizmo nuvertimą. Kad kovą laimėti, turime ją vesti po vadovybę Komunistų Partijos.

Senis.

Išdeportuoti draugai iduodami i tironų nagus

Kruvinasis diktatorius Uriburu, išliejo savo biauriausių piktą ant revoliucinių darbininkų kalinių, kuriuos nubaudė sulyg savo užsiėmimo, bejokios kaltės t. y. išdeportavo. Visi išdeportuotieji yra etiduodami savo gimtinių šalių tironams. Laivas „Chaco“ iškroves ispano Cadizo mieste, tęsia savo kelionę į Genovą su tikslu atiduoti draugus darbininkus Italijos tironui Mussolini, kuris ištroškęs laukia savo aukų kraujo, ant kurių galėtų išleiti savo beprotišką ir nesuvaldomą kerštą.

Idavimas išdeportuotų darbininkų į fašizmo nagus, kurie bus patalpinti iki gyvos galvos kalėjiman-

privalo sujungti visą Argentinos proletariata, o ypač dabar kada visos pasaulio reakcinis judėjimas ir ruošimas dirvos kapitalistiniam imperializmui, eina visu smarkumu, visi darbininkai turime užmiršti visus savo įdėjų skirtumus ir stoti į bendrą kovos frontą prieš didžiausią darbininkų priešą kapitalizmą.

Reikalaujame, kad būtų kuogrečiausia sugražinti visi išdeportuotieji.

Už paliosavimą visų socialų kalinių.

Už laisvę žodžio, spaudos, susirinkimų ir demonstracijų darbininkų klasei.

A. N.

Nortuos reakcija didėja

Gera žinoma argentiniečiams, drg. R. Mizara prisitū vienam drg. laiške, kuriame tarp kitko rašo:

„Čia (norte) reakcija padidėjo. Štai šiuo tarpu esu tokiame distrikte (apie 1600 kilometrų nuo New-Yorko), mainų angliakusių srity, kur gyvena daug lietuvių mainerių. Unijos reakciniai vadai ir valdžia eina išvien prieš mus. Mūs draugams surengus prakalbą, labai dažnai jos užpuolamos, kalbėtojai suimami, sumušami, sužalojami ir išvežami į laukus - išmetami.“

Tas darosi „laisvoj demokratinė“ šalyje. Laisvė ten yra tik del legalių vagių, mušėjų ir kitų niekšų. Bet del darbininkų klasės kovojančios užduonos plūtą, kad apsigynus nuo bado, jokios laisvės nėra ir nebus iki viešpataus kapitalizmas.

Toliau drg. Mizara rašo:

„Kova verda su renegatais. Prusika su Ko. ardo visu įtūžimu. Jie oportunistai — menčiavikai. Pataisyti negalėjome jų. Dabar leidžia savo gazetą, kurioje, aišku, skelbia visokias provokacijas ir šmeižtus

ant galvinių mūsų draugų. Bet darbininkų masėse pasitikėjimo jie neturi ir neturės. Kiekvienas doreinis darbininkas su mumis. Visos mūsų įstaigos ir organizacijos išlaikytos, galima sakyti, čielybėje ir mūsų kontrolėje. Pasiėmė jie kelias dešimtis visiškai sugedusių elementų.“

Tai šitaip drg. Mizara nupasakoja apie oportunistų darbus. Jie liko vieni iš pavojingiausių darbininkų klasės priešių.

Mes argentiniečiai tą turime su aferistu Br. Svedu ir motkele, kurie pirmiausia ir dabar dirba prieš revoliucinį darbą. O kas svarbiausia, kad mūsų oportunistinis gaivulas su kuriuo dar nėsama atsipalaidavę, eina kartu su B. Svedu ir jo gauja.

Taip pat praneša tame laiške, kad drg. R. Mizara baigia rašyti knygą apie Sovietų Sąjungą. Šią knygą apie S. S. R. S. patartina užsisakyti visoms mūsų organizacijoms pavieniams draugams, nes joje bus nupasakota visa tas, ką draugas R. Mizara patyrė — pamatė Sovietų Sąjungoj per 3 mėn.

Tvirtai tęsamas streikas fabrike „Juncal“.

Šito fabriko darbininkai galbut smarkiau yra išnaudojami negu bent kuriame kitame fabrike. Didesnė pusė darbininkų gauna atlyginimą taip menką, kad iš jo negalima jokių būdu pragyventi. Suaukę vyrai kurie gerai moka amata ir dirba atsakingą darbą gauna vos 2 pesus į dieną iš kurių turi išmaitinti visą savo šeimyną.

Šitoks didelis išnaudojimas ir badas nusibodo kiti šio fabriko darbininkams, jie susiorganizavo ir išėjo į streiką vasario 24 dieną.

Darbininkai reikalauja pakelti darbo užmokesnį, pagerinti darbo sąlygas ir mandagesnio apsiėjimo

su darbininkais ir darbininkėmis. Darbdavis kol kas darbininkų reikalavimus patenkinti nesutinka. Strakieriai laikosi neblogai, nežiūrind didelio policijos persekiojimo.

Sindikatas Obrero de Calzados praneša visiems darbininkams, kad kreiptų dėmę į skelbimus reikalaujančius darbininkų, ir kad nei vienas darbininkas neitų į šį fabriką dirbti, nes streikaujančiam darbininkai padės samdytojui nugalėti savo brolius streikierius. Ir virš minėtas sindikatas šaukia darbininkus, kad kiek galint gelbėti streikieriams.

Pabėgo fašistas Daukantas

Lietuviškų fašistų vadas generolas Daukantas sužinojęs, kad išeina kairiųjų darbininkų laikraštis „R“ pabėgo iš Argentinos.

Fašistas Daukantas davė sutikimą militari - fašistiniam Uriburo valdžiai, kad išdeportavus 6 lietuvius darbininkus į kruvinąjį Smetonos nagus. Už šitą pasidarę riesta virš minėtam šuniui, nes jis žino, kad teks jam užtai atsakyti.

Nuo proletariato nepasilėps nei Daukantas, nei kiti fašistai — darbininkų klasės smaugėjai. Jiems visiemis prisiėsi stoti prieš darbininkų teismą ir padžiauti savo kailius ant tvoros.

Daukantas pabėgo, bėg jo pabėgimas dar nereiškia, kad lietuviškų parazitų ragai jau nulausti ir jie savaime išbėgę. Mes turime dėti visas jėgas, kad kuogrečiausia atitraukti visus dorenius darbininkus nuo juodašimčių gaujos, kurie per savo tamsumą pakliuvo pas juos.

Atitraukimas dorenių darbininkų iš d-jos „Lietuva“, „Argentinos Jaunimo Sąjungos, d-jos „Sandara“, „Spaudos klubo“ ir kitų būty geriausias antausis visai parazitų gaujai, nuo kurios išlakstytų visi, kaip samuolio bitės.

ATGIMSTA „RYTOJUS“!

ŠESTADIENYJE 19 KOVO NUO 9 VAL. vakaro iki 5 val. ryto rengiamas nepaprastas šokių vakaras, rengiamas iniciativa L. S. D. „VARGDIENIS“ padedant kitoms Lietuvių organizacijoms „RYTOJAUS“ nandai, kuris jau išėjo, bus šokiai su įvairiais pamar ginimais ir rifomis. Tad kviečiame Lietuvos darbininkus - keis atsilankyti.

ISTIKUS BLOGAM ORUI ŠOKIAI ATIDĖTI

ANT SEKMADIENIO

RENGĖJAI

BEDARBIAI KOVOJA

Rosario. — Virš dešimts tūkstančių bedarbių organizuotai pasileido po gatves ir kelius, po turtingųjų namus reikalaudami pragyvenimui reikmenų. Čia kalbama apie vargšus bedarbius, kurie nebepakeldami bado ir skurdo yra priversti kovoti visais galimais būdais palaikymui savo gavybės. Buržuazija išsigandus, kad bedarbiai gali sudaryti rimtą pavojų, kurio išsiplėtime vyriausybė su visa savo policija ir atsargos rezervais gali pasilikti bespėkė, deliai apgynimo buržuazijos nuosavybės ir jų gyvasių.

Tankiai buvo girdima, kad provincijoje Santa Fe randasi daug tūkstančių bedarbių bejokios gali-

mybės kasdieniniame gyvenime, o prasidantieji laukų darbai taip pat sutraukė čion irgi nemaža bedarbių: bet kadangi dauguma ūkininkų atsisake visai valyti javus nuo laukų, deliai žemų grūdų kainų, tokiu būdu bedarbiai pasilikę be jokios galimybės pradėjo organizuotis ir kovoti del duonos kasnio.

Visos šalies bedarbiai turėtų pasiekti rosariečių pavyzdžių ir organizuotomis jėgomis kovoti prieš buržuaziją, bado ir skurdo kaltininką. Tiktai per neatleidžiamą kovą, iškovosime bedarbiams paramą ir žmoniskesnį pragyvenimą ir laisvę.

Korespondencijos

KOVOKIME PRIEŠ STANDART

„Anglo“ frigorifike desputade prie mėsos pjaustymo, krisdama užsimušė, Višinskienė, jos užsimušimo priežastis yra standart, kuris nustatęs per skubų darbą, o antra moterys verčiamos dirbti visomis savo jėgomis, nes jos turi atlikti vyrų darbą, bet gauna užtai tik pusę tos kainos, ką buvo mokama vyrams. Stalai del mėsos pjaustymo pritaistyta aukštai. Suolai ant kurių reikalinga vaikšioti turi 1 met. 30 cent. aukštumo ir metrą platumo, be jokios atramos ir labai slidūs nuo riebalų. Tame skyriuje nepirmoji užsimušė, M. V. bet daug tokių atsitikimų buvo, netik šiame, bet ir kituose skyriuose. Nera tos dienos, kad nebūtų sužeistų, ar šiaip smarkiai sužalotų. Darbininkus likusius be sveikatos išmeta iš darbo be jokio užmokesnio užnustotą sveikatą. Tiesa, kartais kuriam nors vienam iš šimto primeta kokį centą, bet tas atsitinka po ilgų teismų ir didelių išlaidų del advokatų.

Standartas nustato darbą taip, kad darbininkas turi dirbti kaip mašina įtempęs paskutines savo jėgas. Darbininkas darbo laiku negali nei išeinamojone nueiti, nei į šalį pažvelgti, kuris iš darbininkų negali atlikti darbą taip kaip nustatė Standart, tas tuojaus pasijunta išmestas į gatvę.

Darbininkai, kovokime prieš sistemę Standart, prieš algų numušimą, už jų pakėlimą 30 %. Kovokime už pilną apdraudimą ligoje, senatvėje ir nustojus sveikatos. Kovokime už lygų atlyginimą vyrams ir moterims prie to paties darbo dirbant. Kovokime už 7 val darbo dieną.

Frigorifiko darbininkas.

TARDO DARBININKUS

Avellanedoj geležies fabrike „San Martin“, pakilus darbininkų išnaudojimui iki gana aukšto laipsnio, darbininkai pradėjo susiprasti. Jau keleta kartų buvo išmėtyta komunistiniai atsišaukimai, kas labai paveikė į darbininkus-kės.

Fabriko administracijas matydama, kad darbininkai pradeda susiprasti ir priešintis prieš žvėrišką išnaudojimą. Jie griebėsi įvairiausių priemonių, kad sulaikius kylančių darbininkuose klasinį supratimą. Kiek ankščiau grasindavo: išmetimu iš darbo, įdavimu policijai ir teismu, o paskutinėmis dienomis kraugeris Bekeris šaukė darbininkus į savo raštinę ir visokiais būdais tardė, spirdamas prisipažinti, dalyvavimą darbininkų organizacijose arba išduoti draugus. Bet ir šiuo kartu tam išgamai nepasisėkė nieko išgauti iš darbininkų.

Darbininkai, nežūrėkime į visus parazitų gaidimimus, bet dar tvirtai organizuokimės ir stokime į kovą prieš išnaudojtojus.

J. N.

IR ŠIUOKSLYME BEDARBIAMS

NERA VIETOS

Š. m. kovo 3 d. apie 22 val. gatvėje Belgrano, du apskuria bedar-

biai rankiojo popiergalius iš užkampių del parengimo nakvynės. Čia pat tuojaus pribuvo, policininkas, kuris ėmė bedarbius kelti, bedarbiai paaiškino, kad jie nieko blogo nedaro tik pasirenka popierius del pastiesimo ant žemės. Policijantui toks bedarbių pasiaiškinimas nepatiko, jis (policijantas) šoko bedarbius areštuoti, bet bedarbiai nesidavė ir besigurdami parbloškė policininką ant žemės. Po to, tuojaus pribuvo dar 3 policininkai ir areštavo bedarbius. Kuomet areštuotiems uždėjo pančius ant rankų, tai pirmasis policininkas smogė keletą smugių bedarbiui į veidą nuo ko pasirodė kraujas. Taip bekumščiuodami nuvarė į policiją.

Tai mat, kaip naujoi — Justo valdžia užtaria ir šelpia bedarbius.

J. N.

NEI VIENAS I JUODOŠIŲ —

APGOVIKŲ PARENGIMUS

Š. m. vasario 20 d. buvo surengtas vakaras vardu d-jos „Sandara“ po vadovybę, kaip ji daugumas vadina, profesorius Čiučelos, padarytus vakarėly nuostolius padengė strimbelis.

Kas link vakaro, nors trumpai prisiminsiu, kad buvo labai „moderniškas“. O kad jūs žinotumėte kokia buvo speciališka „načelstva“, opkarstyta spalvotais kaspiniais nuo galvos iki kojų, o koks simpatiškas masas Čiučelos prie panušų. Ale ir turėjimas „paisankų“ net iš pasakulio. Apie tvarką tai nei neklasinėkite, nes jokios tvarkos ten nebuvo. Publiką buvo visai be ūpo.

D-jos „Sandara“ vadai Čiučelos, strimbelis ir kt. trečdalį gautų už bilietus pinigų pavogė, prieš ką eiliniai nariai užprotestavo. Strimbelis norėdamas užčiaupti jiems burnas, pradėjo kolti paskutiniaus žodžiais ir ant galo pabrėžė: „Jei nesutinkate su tuo ką mes vadame esame padarę, tai tuoj gausite kumščia panosėn ir atiduosis policijai, kad padėtų šaltojon.“ Čiučelis už toki „teisingą“ pasakymą, strimbelį pagyrė.

„Sandaros“ d-ja susideda iš biauriausių aferistų — žulikų, kurių priešakyje stovi, Čiučelis, Strimbelis ir kt. Tiesa, toj organizacijoj randasi keliatas ir dorenių darbininkų kuriuos virš minėtai žulikų gaujai pasisėkė apgauti dėka jų tamsumo.

Laikas jau būtų lietuviams darbininkams susiprasti ir atsirubėti su visokios rūšies apgavika. Darbininkai turi stoti į darbininkų organizacijas, kad jose kovojus už geresnę ateitį darbininkų klasei. O tokius niekšus kaip Čiučelis vyti lauk iš savo tarpo su jų tautiškos vagių „sandaroms“ ir jų vakarėlinis.

Todel draugai — gės nuo šio laiko nei vienas — nę į niekšų parengimus. Visi ura! į darbininkiškus parengimus, kuriuos ruošia, Lietuvių savišalpos - kultūros draugijos.

Patrietis.

Lietuvių Savišalpos — Kultūros D-jos

7-TA KUOPA

S. M. KOVO 20 dieną (sekmadienį)

SALIONE „JOSE SAN MARTIN“, Calle LAS HERAS 171, ISLA MACITL

RENGIA

POPIETI SU PRAKALBOMIS.

vietinė ir lietuvių kalboje.

Kalbės sugrįžė iš Ushuaio ir Villa Devoto žmų kalbetojai. Paskiau tės šokiai griežiant SIMNIŠKIO dudų orkestrui. Pradžia: 13 val. ir pabaiga 21 val. IEIGA: vyrams \$ 1.00, moterims ir merginoms nemokamai. Pusę gauto pelno skiriama laikraščio „RYTOJAUS“ palaikymui. RENGIMO KOMISIJA.

(Fushimi audinyčiai ir tt.) ir užsitaieš barikadas (Sumitomo Plieno išdirbystėje ir tt.). Gatvėse įvyko susikirtimų tarp streikerių ir policijos (Toyo muslino išdirbystėje ir tt.). Kiekvienam streiko būna masiniai areštai: pavyzdžiui, 200 darbininkų suareštuota Fushimi streike; 3.500 Sumitomo streike, 800 Toyo streike. Organizuoti darbininkai pradeda pasiliuosuoti iš po reformistinių vadų įtakos; revoliucinė epozicija reformistinėse unijose smarkiai auga. Itaka ir narių skaičiumi revoliucinių darbo unijų centras, Zenkyo, sekeija Raudonojo Darbo Unijų Internacionalo, smarkiai auga.

Valstiečių Kovos.

Jeigu pažvelgsime į kaimus, taipgi matysime kruvinus valstiečių masių sukilimus prieš žemvaldžius ir jų policiją. Valstiečių sapipriešiniai, kurių skaičius siekė 1.523 bėgyje peritų metų pirmutinį pusmetį, parodo valstiečių masių bruzdėjimą. Badaujanti valstiečiai reikalauja sumažinti randą arba atsakomokėti randą žemės savininkams. Dažnai jų kovas vadovauja valstiečių sąjunga. Žemės savininkai kreipiasi prie teismo ir policijos, kad atimti javus ar žemę nuo valstiečių. Pagalios abi spēkos susikerta. Mayedamuroy (Akita) keli šimtai ginkluotų valstiečių tris dienas kovojo (lapkričio mėnesį, 1929 emtais) prieš policiją ir pasamdus mušeikas. Okanbaroj (Nigata) šimtai valstiečių birželio mėnesį, 1930 metais, užpuolė žemvaldžio namus; masiniai tapo suareštuota 80 valstiečių. Arti 1.000 valstiečių tapo suareštuota Yamanashi kovo mėnesį pereiniais metais. Tai yra tik

keli pavyzdžiai. Valstiečių kovos eina daug toliau legalizmo ribų. Reikalavimas sumažinti randos už žemę jau nebėra jų svarbiausiu obalsiu; obalsis „Žemė Valstiečiams“ patampa jų svarbiausiu obalsiu. Jaunimo masės reformistinės Valstiečių Unijose linksta linki revoliucinio sparno, kuris yra po įtaka Japonijos Komunistų Partijos.

Miestų biednuomenė, ypatingai žemesnieji valdininkėliai, samdiniai ir studentai, yra taip pat paliesta to socialio neramumo ir sukilimo. Jie masiniai prašalinami iš darbo (3000 prašalinta nuo valstybės gelžkelių, 1.700 iš Pietinės Mandžurijos Kompanijos ir tt.). Jų algos radikaliai nukapojamos (pavyzdžiui, pereitais metais gegužės mėnesį nuo valstybės tarnautojų metinės algos nukirsta 5.000.000 yen'ų). Del to tarnautojai grasino valdžiai pasikelti generalį streiką. Studentai labiau ir labiau radikalėja; 42 nušimčiai universitetą baigusių susiduria su bedarbe. Visoj šalyj plečiasi studentų „streikai“; jie apima ir žemės mokyklas. Pereitų metų pradžio 165 studentai tapo prašalinti iš universitetų. Nepaisant viršininkų persekiojimo, kiekvienoj augę tesnėj mokyklų nelegališkai organizuojama „socialio mokslo studija“ rugpjūčio mėnesį apie 100 pradinių mokyklų mokytojų buvo suareštuota visoj šalyj, kaltinant prigulėjime prie revoliucinių mokytojų unijų. Smulkioji buržuazija, kuri dabar yra vyriausias kapitalizmo ramstis, pradėjo sukilti prieš savo valdonus.

(tasa sekančiam num.)

VAKARAS SU VADINIMAIŠ IR ŠOKIAIS!
1932 m. Kovo Mėnesio 26 diena, šeštadienis
Lietuvių šašalpos - Kultūros Drangijos
1-ma. Kuopa Rengia

DIDELI VAKARA

Visiems gerai žinomame salone gatvėje: POZOS 1444, PINEYRO

PROGRAMOJ:

I

Bus vaidinama Br. Vargso:

„NESUSIPRATĖLIAI“

vieno teismo vaizdelis.

II

Prakalbos, Eilėraščiai, kurias išpildys keletas draugų-gių.

III

Stygu orkestras, pagribs keleta dalikėlių.
Draugai ir draugės! Nepamirškite šios progos pamatyti šį veikalą: „NESUSIPRATĖLIAI“ kuris aiškiai atvaizduoja prie dabartinės sistemos darbininkų gyvenimą fabrikuose, ir kaip darbdaviai apgaubingų būdų prisitaiko prie darbininkų dėl didesnio pasipalijimo.

PRADŽIA 20.30 VAL. PABAIGA 5 RYTO

GRIEŠ PUKUS DŪDŲ ORKESTRAS

IZANGA: Vyrams 1 pezas, moterims, vaikams veltui
Reng. Komisija.

SOCIALDEMOKRATAI UŽ NAUJĄ KARĄ

Berlyn. — Centralinė Vokietijoje randasi didelis chemikalų fabrikas Leuna. Dirba tūkstančiai darbininkų. Japonija turi padavus didelius užsakymus karo reikmenų. Miesto tarybos komunistų frakcija padavė rezoliuciją, kurioje reikalaujama, kad tuojaus būtų sulaukyta išvežimas amunicijos ir Rytus iš šio fabriko. Socialdemokratų frakcija pakėlė didžiausią goltą prieš rezoliuciją ir ji tapo atmesta. Tas tik parodo, kad social - juodašiai pritaria naujam karui ir naujai žmonių žudynėi.

REIKALAUJA MIRTIES BAUSMĖS ISTATYMO

Viena. — Austrijos premjeras Buresch siūlo parlamentui tuojaus priimti įstatymą, kuris sugrąžintų mirties bausmę. Žinoma, toks įstatymas taikomas prieš darbininkus, kurie rengiasi revoliucinėms kovoms po Austrijos Komunistų Partijos vadovybę.

ŽYDŲ KOLONIJE SOVIETŲ SĄJUNGOJE BUJOJA

Maskva. — Žydų kolonija Biro -

Biržane puikiai vystosi. Iš visų žydų valstiečių 78 nuoš. jau susidėjo į kolektyvus. Sovietų valdžia jiems gelbsti. Žemės apšėtas plotas padidėjo 56 nuoš. Tapo suorganizuotos šešios sovietinės ūkės. Taip pat įsteigta trys traktorių ir žemės ūkio mašinų stotys.

LIEBKNECHT IR LUXEMBURG NUŽUDYTOJAI KALAMI PRIE BUDELIŲ STULPO

Oslo, Norvegija. — Norvegijos valdžia nutarė neduoti leidimo Karoliaus Liebknechto nužudytajui kapitonui Pflug - Hartung apsigyventi Norvegijoje, nes bijo darbininkų bruzdėjimo. O tas budelis bijo grįžti į Vokietiją, nes ten jo laukia darbininkų kerštas.

Budelis Pflug - Hartung viešai pareiškė, kad socialdemokratas Noskė įsakė jam nužudyti Liebknechtą, Luxemburg ir kitus Vokietijos Komunistų Partijos vadus. Jis tik pildė savo vyriausio įsakymą.

Socialdemokratų spauda skubina si teisinti budelį Noskę. Bet Vokietijos Komunistų Partijos spauda teisingai pastebi, kad upeliai socialdemokratų rašalo nepajėgs nuplauti kruvinų rankų jų vado Noskės.

PLANUOJA NAUJĄ KARĄ

PRIEŠ CHINŲ KOMUNISTŲ

RAUDONĄJĄ ARMIJĄ

Iš Shanghaijaus pranešama, kad nacionalistinė Kuomintang - valdžia vėl planuoja naują karą prieš komunistus sekamos provincijose: Kwangtung, Kwangsi, Yunnan, Kweichow, Kiangsi, ir Fukien. Sakoma, kad Kwangtung ir Kwangsi provinc. valdžios žada pastatyti prieš komunistus penkias divizijas ir pasiųsti į Kiangsi ir Hunan provincijas.

Kaip diena aišku, kad Chinijos militaristai vėl bandys sunaikinti komunistų Raudonąją Armiją ir nušluoti įsikurusius sovietus įvairiose provincijose. Bet ar pavyks, tai kitas klausimas.

LENKIJA PIRKS AMUNICIJOS

AMERIKOJE

Brooklyn. — Karininkas Mettler, kalbėdamas oficerių susirinkime, pripažino, kad į Ameriką pribuvo Lenkijos valdžios agentai ir veda derybas su amunicijos baronais. Lenkija norinti nusipirkti amunicijos už \$ 20,000,000.

PATARIA SVETIMŽEMIAM

TUOJAUS ISSIKRAUSTYTI

Shanghai. — Chinijos valdžia patarė svetimų šalių konsulams, kad jie tuojaus iškraustyti visus savo piliečius iš Hongkew distrikto. Tėnai laukiama kruvino susikirtimo su japonais.

PAIEŠKOJIMAS

Paieškau apsigedimui draugės, nuo 20 iki 27 metų amžiaus. Aš esu vyras 27 metų. Kurios norite susidragauti su manim, prašau rašinėti laiškais. Atsakymą duosiu kiekvienai. Ant juokų prašau nerašinėti.

M. Šimkunas, calle Haiti 3032, Valentin Alsina.

DOMĖS

Norinti gaut del pasiskaitymo ar nusipirkti knygų prašome atsilankyti į biblioteką, kuri randasi gatvėje POZOS 1444, Piñeyro.

Adaro pirmadieniais ir ketvirtadieniais nuo 18 — 22 val.

KIEKVIENO DARBININKO IR DARBININKĖ YRA PAREIGA UŽSISAKYTI

„RYTOJUS“

„RYTOJUS“ yra vienintelis laikraštis, kuris gina darbininkų klasės reikalus, nurodo darbininkų padėti fabrikuose, dirbtuvėse, laukuose ir t. t. Mokina darbininkus kovoti prieš savo skriaudėjus - kapitalistus.

„RYTOJUS“ paduoda daug žinių iš įvairių kapitalistinių šalių apie darbininkų gyvenimą ir jų kovas. Jame telpa taip pat apie S. S. R. S. Socialistinę Statybą. Penkmetį planą Sovietų Sąjungoje.

„RYTOJUS“ yra vienintelis seniausias ir didžiausias savaitraštis visoje Pietų Amerikoje.

„RYTOJUS“ eina kas savaitę keturių puslapių su paveikslais. Jame telpa taip pat cilių apysakų, vaizdelių ir t. t.

KIEKVIENAS DARBININKAS IR DARBININKĖ UŽSISAKYDAMAS „RYTOJŲ“ PADĖS REVOLIUCINIAM DARBININKŲ JUDEJIMUI.

„RYTOJAUS“ kaina metams \$ 5.—, pusei metų \$ 3.—, trims mėn. \$ 1.50, atskiro num. kaina \$ 0.10; užsienyje metams 2 dol. 50 c.

Redakcijos ir administracijos antraštas:

Casilla de Correo № 15, sucursal 15 - B. A. Tamošius.

Buenos Aires.

Lietuvos darbininkų ir kaima biednuomenės dvisavaitinis laikraštis (su paveikslais)

„BALSA“

daug duoda žinių iš Lietuvos darbininkų ir kaimo biednuomenės gyvenimo ir iš fašistų darbų. Kiekvienas Argentinos darbininkas ir darbininkė privalo užsisakyti „Balsą“.

Kaina „Balso“ Argentinoje: metams — 2 dol., 6 mėn — 1 dol. „Adresas užsisakyti Balsą“: Tilsit Pr., Memelstrasse 26, Alemania, M. Laborius.

Kas užsisako „Balsą“, tas tuom pat remia Lietuvos darbininkų spaudą ir padeda jų kovai su fašistų valdžia.

„RYTOJŲ“ GALIMA NUSIPIRKTI ŠIOSE VIETOSE

Retiro aikštėje pas pardavėjus. Caballito, calle Morales 721 dep. 2. Pas Savicką, calle Almaguete 133, Avellaneda.

STALIŲ DOMEI

Kiekvieno staliaus darbininko pareiga yra priklausti STALIŲ SINDIKATUI, kuris randasi calle Agüero 335. Andras kiekvieną dieną nuo 18 iki 22 val.

PRAPUOLĖ DARBININKAS

Zamol Kačiuk, 12 d. kovo pabaigė darbą fabrikė Picardo, eidamas namoužėjo pas draugus. Gerai pavykė pas draugus, apie 7 val. 30 min. minimas žmogus savo draugų tapo palydėtas iki omnibusu № 16, kuris eina per gatvę Monteguido, atvažiavus omnibusui Zamola įsisėdo ir nuvažiojo, bet namo nepavyko, nes žmona su dviem mažais vaikučiais, gyvenanti Villa Castellino jau kelinta diena po ieško ir nesuranda.

PUIKI SIUVĖJA

Siuvu įvairiausias rusiškas moteriškus rūbus.

Darba atlieku gerai ir sulig moderniškiausios mados. Kviečiu lietuvaites atsilankyti M. B U Č N Y T Ė Calle G-ral Roca 440 Avellaneda.

NAUDOKITĖS PROGA!

Pigiai parduoda siuvamoji mašina „Singer“, tai yra geriausias rusiškas mašina, kuri labai gerai siuva.

P. PIKLAUSKAS

Calle Lavalleja 1566
Palermo, Bs. Aires.

DIPLOMUOTA BUENOS AIRES SIUVĖJA

Siuvu visokių madų sukneles, paltus, kostiumus ir abelnai visokios rusiškos moteriškus rūbus. Darbą atlieku gerai ir greitai. Lietuvaitėms darau nuolaidą.

LIUDA ČEPULIENĖ

Calle San Francisco 821
Parque Patricios Bs. Aires

BATSIVYVS A. Černauskas

Montes de Oca 146,
AVELLANEDA.

Užsakymus padarau puikliausia; sutaisau senus, darbą garantuoju. Kviečiu gerbiama lietuvišką publiką atsilankyti pas mane ir Jūs persitikrinsite, kad pas mane užsakytas apavas yra daromas iš geriausios medžiagos ir pigiau kaip kitur.

Visi šaukia pezu stoka,

O taupyti jų nemoka.

Bet tam yra geras būdas:

Reik dėvėti batus drūtus:

Todėl nieko jūs nelaukit

Pas Černauską visi traukit

Naujų batų užsakyti,

Ir senųjų sutaisyti.



AR SKAITAI „RAUDONĄJĄ ARTOJĄ“?

„R. A.“ YRA VIENINTĖLIS LAIKRAŠTIS LIETUVIŲ

KALBA VISOJ SOVIETŲ SĄJUNGOJ.

„Raudonasis Artojas“ išeina kas penkta diena.

„Raudonasis Artojas“ periodiniai nušviečia Sov. Sąjungos socialistinės statybos eigą, liaudies ūkio rekonstrukciją, industrializacijos augimą, žemės ūkio kolektyvizaciją ir kultūrinės revoliucijos kelius, supažindina savo skaitytojus su revoliuciniais įvykiais visame pasaulyje, o taipgi su svarbiausiais įvykiais pasaulinėje ekonomikoje ir kultūroje.

„Raudonasis Artojas“ talpina apysakas, feljetonus, eilėraščius ir satirą.

„Raudonasis Artojas“ plačiai atvaizduoja komunistų partijos ir Sovietų valdžios vedamą nacionalinį darbą tautų mažumų tarpe.

„Raudonasis Artojas“ palaiko plačius ryšius su lietuvių darbininkų masėmis ir plačiai rašo apie jų gyvenimą kapitalistinėse šalyse ir kovą už savo klasės reikalus.

Kiekvieno lietuvių darbininko, tarnautojo ir valstiečio šeimyna, kokio šaly ji negyventų, privalo tuojaus užsiprenumeruoti sau visiems metams „Raudonąjį Artoją“.

„Raudonasis Artojas“ Argentinoje galima užsisakyti per „Rytoją“ arba siųsti tiesiog pinigais „R. A.“

„Raudonasis Artojas“ kainuoja metams Sovietų Sąjungoje 1 r. 80 k. o užsienyje — 2 dol.

Užsakymai, laiškai ir korespondencijos reikia siųsti: Minsk, Soviet-skaja № 63 „Raudonasis Artojas“.

SKAITYKITE UŽSIENIO DARBININKŲ LAIKRAŠČIUS

Leidžia Jung. Valstijose:

„LAISVE“

Dienraštis. Kaina metams 8 dol. arba 19 pesų
46 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.

„VILNIS“

Dienraštis. Kaina metams 6 dol. pousei 3.50
3116 So Halsted St., Chicago Ill.

„DARBININKŲ BALSAS“

Mėnesinis žurnalas. Kaina metams 2 dol. arba 5 pesa
46 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.

Reikalaukite tiesiai iš suminėty laikraščių redakcijų.

PRENUMERATORIŲ, PLATINTOJŲ IR RĖMĖJŲ DOMEI!

LITERATŪROS, POLITIKOS IR VISUOMENĖS MOKSLŲ
DARBININKŲ ŽURNALAS

„PRIEKALAS“

1932 m. Pradeda Eiti Kas Mėnuo. 40 pusl. Didumo,
Gausiai iliustruojamas

„PRIEKALO“ perėjimas iš dvimėnesinio į mėnesinį, o taipgi platesnis bendradarbių susipietimas, pačio redakcijos aparato sustiprinimas duoda galimybės 1932 m. ymiai pagerinti jo turinį ir išvengti visos eilės trūkumų, kurie buvo pirmaisiais „Priekalo“ ėjimo metais.

„PRIEKALO“ teipa eilės, apysakos, vaizdeliai ir aprašymai, vaizduojantys SSRS darbininkų ir darbo valstiečių gyvenimą, kovą ir atsiekimus socialistinės statybos fronte ir Lietuvos, Amerikos ir kitų kapitalistinių šalių darbininkų ir darbo valstiečių gyvenimą ir kovą, rašo visais aktualiais proletarinės literatūros klausimais.

„PRIEKALAS“ turi nuolatinį skyrių Socialistinė SSRS. Statyba“, kuriame plačiai nušviečiama socialistinė SSRS, statyba, kultūrinės revoliucijos laimėjimai ir aprašinėjama svarbesnių SSRS. socialistinės pramonės, sovchozų ir kolchozų gyvenimais ir augimas.

„PRIEKALAS“ daug domės skiria antireliginei propagandai ir tur pastovų skyrių „Bedievis“ plačiai nušviečia įvairių tikybų, kunigų, popų ir kitų darbo žmonių priešų, prisidengusių tikybės skraistėmis, veikimą ir darbą.

„PRIEKALO“ reguliarius išėjimas ir visų šių uždavinių išpildymas pirmiausia priklauso nuo aktingo mūsų skaitytojų, platintojų, bendradarbių ir rėmėjų paramos. Todėl reikalinga iš anksto užsiprenumeruoti „Priekalas“, rinkit jam prenumeratas, visapusiai remti jį.

„PRIEKALO“ Kaina:

SSRS: Metams — 3 rub.

6 mėn. — 1 rub. 50 kap.

Atskir. egz. — 20 cent.

AMERIKOJ Metams — 2 doler.

6 mėn. — 1 dol.

Atskir. egz. — 20 cent.

VOKIETIJOJ, ARGENTINOJ

BRAZILIJOJ ir kit.: Metams 1 dol.

6 mėnesiams 50 centų

Atskiras numeris 10 centų

„PRIEKALĄ“ išsiųstyt

galima:

Redakcijos adresu:

Moskva, Nikolajka 7

Izd. „Inostrannij Rabočij“

Redakcija „PRIEKALAS“.

Argentinoj „PRIEKALAS“ galima užsisakyti per „Rytoją“

Jeronimas Koreiva

DIPLOMUOTAS LENINGRADE LIETUV. SIUVĖJAS
Calle Garibaldi 1319, Buenos Aires, Boca
U. T. 21 - 2984

Siuvu ant užsakymo naujausias mados įvairiausias rūbus. Turiu didelį pasirinkimą geriausių rudens ir žiemos sezonui medžiagų. Kainos visiems prieinamos. Darbą atlieku sažiningai. Visus malonei prašau atsilankyti pas mane patys ir persitikrinsite.



JEI TAMSTA NORI BUTI PRIEŽIUROJ PATYRUSIO MEDIKO,

KREIPKIS Į

CLINICA MEDICA CANGALLO

Priziūri gydyklos Direktorius Dr. A. GODEL

Istaiga specialiai gydo greitai ir užtikrintai

BLENORAGIJĄ

TRIPERI

paviršutinį ir kronišką, gydo sulyg vokiečių ir prancūzų metodu.

SIFILIS (606 — 914) KRAUJAS-ODA

MOTERŲ LIGOS. Gimda, Gymio užuomazga, Menstruacijos skausmai ir nenormalumai.

Specialistai ligų PLAČIŲ, ŠIRDIES, SKILVIO, KEPENŲ, NERVŲ

SPINDULIAI X., DIATERMIJA, ANALIZIS.

Lietuviams pirmas atsilankymas veltui.

Darbo valandos: nuo 9 iki 12 ir nuo 15 iki 21; sekmadieniais ir šventadieniais nuo 9 iki 12 v.

Calle Cangallo 1542, Capital Federal